ogsaa i Kristiania og Helsingfors har de anlagt Stationer, og fra den førstnævnte følger de Spedalskhedens sørgelige Spor lige op til Hammersfest. Elisabethssøsterens Dragt ligner Diakonissens, men har blødere Omrids. Beskyttet af Enkedronningen og Hoffet blev hun snart ved sit fine, behagelige Væsen en Yndling af de fornemme og er vedblevet at være en Hjælp, som med Forkærlighed benyttes i Sygdomstilfælde af højtstillede. Man har lagt Mærke til dette og paastaaet, at hun helst undviger de fattige. Jeg tør ikke strides med nogen herom, da jeg ikke er sikker i min Sag. Vist er det, at hun ogsaa gaar til de fattige og ikke skyr smitsomme Sygdomme, og at hun, uden at have nogen bestemt Takst, venligt lader sig nøje med hvad hun faar, selv om dette er lidet eller intet. Til hendes Fordel taler ogsaa følgende: Stationens økonomiske Stilling havde i de senere Aar ikke været god, og derfor tog nogle fornemme Damer sig for at lave en Basar for at hjælpe paa den. Adskillige Stemmer hævede sig herimod, paa Grund af at Elisabethssøstrene ved deres Propaganda for Katolicismen var farlige Personer. Vor ellers saa liberale Pastor primarius Fehr ivrede stærkest imod at opmuntre dem. Basaren fandt imidlertid Sted og blev et Slags Demonstration, da den offentlige Mening heldigvis stillede sig paa Retfærdighedens og Taknemmelighedens Side, og de barmhjertige Søstre fik deres velfortjente Hjælp. Der kan virkelig ingen bevise, at de med et Ord berører deres Trossætninger, naar de ikke opfordres dertil. Og om man har ment, at Elisabethssøsteren virker for sin Religion i Stilhed, ved at udøve Kærlighedsgerninger, hvad kan man da bebrejde hende? Gid hvert Trossamfund vilde udsende lignende Apostle, saa at de, der nu fører unyttig Strid om deres Meninger, ligesom Drengene i H. C. Andersens „Klokken", kunde mødes paa den anden Side af de vilde Bølger og i kærlig Forening lytte til de himmelske Harmonier.

Straks efter Genfer Konventionen oprettedes her i 1864 Foreningen „Det røde Kors" under Forsæde af vor nuværende Konge, dengang Hertug af Østergøtland. Ved Siden af den gavnlige Virksomhed, denne Forening udfoldede ved at sende Feltlæger i udenlandsk Tjeneste, give Bidrag til saaredes Pleje under de daværende Krige og træffe Anstalter til Forbedring af vor Sygepleje i Felten, saa at vi endogsaa fik Præmie derfor paa Verdensudstillingen, uddannede den vore første svenske Sygeplejersker, som ikke henhørte under Diakonisseanstalten. Da man heldigvis manglede Lejlighed til Øvelse her i Landet, hvad militær Sygepleje angaar, blev de uddannet i civil Tjeneste. Jeg kan desværre ikke meddele, at nogen af vore svenske Sygeplejersker af det røde Kors har gjort Tjeneste paa udenlandske Slagmarker. Foreningen har fornylig indrettet et fortræffeligt Hjem til Sygeplejersker og Elever. Det indeholder Soveværelser, Badeværelser og Samlingsværelser. Eleven faar